

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro.} 23.

WE CZWARTEK DNIA 24. MARCA 1796.

Wszem w obec niniejszym oznaymuie się, iż Nayiaśnieysza Jego Cesarsko-Królewska Mość Franciszek II. Rzymski Cesarz, Węgrów, Czechów i Galicyi Król, Austrii Arcy-xiąże, o codzienne pomnożenie i mocniejszy ustanowienie szczęśliwości dla ludu berłu swemu podległego bezprzestannie troskliwy przy innych okolicznościach rozporządził, ażeby końcem dopełnienia każdemu w państwach Polski rządowi swemu świeżo poddanych zostaiącemu rychtęy sprawiedliwosci, jeden appellacyyny trybunał, i dwa sądy szlacheckie ustanowione zostały, który to appellacyi trybunał i sądów szlacheckich ieden w Krakowie, drugi zaś sąd szlachecki w Lublinie prawujących się sądził.

Gdy daley nim dopiero rzeczonych sądów iurydykcyja otwarta zostanie, różne rozporządzenia przygotuiące uskutecznione bydz muszą, i tym czasem potrzeba, aby w tychże państwach przy sprawiedliwosci dopełnianiu iakowaś ustawa uczyniona była, provisorié, przeto wyżey wspomniona Naysnieysza Jego Cesarsko-Królewska Apostolska Mość naywyższym swoim dekretem na dniu 28 lutego roku bieżącego, oraz postanowił.

Nayprzod. Ażeby równie sądy ziemskie i grodzkie dotąd znajdujące się, iako magistraty i inne prawne iurydykcyje tym czasem aż do istotnego przyszłego otwarcia rezolwowanego appellacyi trybunału urząd swój wprawdzie sprawowali — lecz

Pewtore. Ażeby się nietylko sądy iurydykcyą kryminalną wykonywające od publikowania i eksekowania sentencyi, czyli wyroków, przez które obwinieni na karę więzienia roku jednego termin przewyższaiącego, albo na surowszą cielesną karę, albo też wcale na karę śmierci skazani są, wstrzymali, ale też także:

Potrzenie. Ażeby wszelkie bez różnicy iurydykcyje iakiegokolwiek swego wyroku, czyli decyzyi z granicy kryminalney wychodzącey w prywatnych spraw okolicznościach nastąpioney, którą jedna, albo druga strona uciążoną się bydz oświadczyła, eksekucyą, tudzież dalszy sprawy bieg zastanowili, a stronom uciążonym się bydz czuiącym.

Poczwarte. Termin do appellacyi prowadzenia, albo rekurrowania póty wolnym został, póki appellacyi trybunał ustanowić się maiący swoią iurydykcyą nieprzedsięweźmie, i póki ogłoszono niebędzie, iż takową przedsięwziął, a zatym wszelkim innym sądom ziemskim tudzież urzędom grodzkim, magistratom, niemniey także wszelkim iurydykcyą prawnym, naywyższe to rozporządzenie dla iak nayscisleyszego zachowania publikuie się, — a razem iako:

Popiąte. Sądy kryminalną iurydykcyą wykonywające zdania swe, których exekucyą zastanowić, w drugim punkcie tegoż uniwersalnego listu onym ordynnie się, wyższemu otworzyć się mającego appellacyi trybunału roztrząśnieniu swego czasu poddać ninieyszemi obowiązują się, tak przeciwnie.

Poszoste. Sądy w innych prywatnych stron sprawach, w których od sentencyi wydanej appellowano byłoby, i z przyczyny teyże podług punktu trzeciego ninieyszego listu dalszy bieg sprawy zawieszony byćz musiałby, provisoria ustanowić obowiązane będą, w owym przypadku, gdzie stronie appellowaney wysłuchawszy wprzód stronę appellującą z zastanowienia exekucyi i do appellowania terminu pływającego iakie wielkie niebezpieczeństwo, albo krzywda wynikająca okazana byłaby.

Dan w Lwowie dnia 10 marca 1796

JAN Hrabia de GAISRUCK Królestwa
Galicyi i Lodomeryi Gubernator i
Kommiszar uprzywileiowany. mp.

(L.S.)

ANTONI BAUM de APPELSHOFEN
Actualny Gubernii Konsyliarz i Kom-
miszarz Prowincjonalny.

Z Parrża d. 28. Lutego.

Jenerał Stoflet, niemiec rodem, któ-
ry na czele royalistów i szuanów, spólnie
z jenerałem Charettem, nacyzynniewy de-
partamentach południowych wojnę domo-
wą prowadził, został teraz na d. 2. t. m.
poymanem i zaraz na drugi dzień z 2 swe-
mi adiutantami i wiela innemi osobami w
Angers roztrzelanym. Jeszcze przedwczoro-
rem powątpiwało wielu otey nowinie, po-
niważ dotąd niebyło jeszcze żadnego ur-
zędownego o niey doniesienia; lecz dzi-
siaj ogłosił minister woieny Petiet ode-
brane urzędowne doniesienia o poymaniu
Stofleta, zaczęmy niepodpada już ta rzecz
żadney wątpliwości. Oto są urzędowne
rapporta.

Z Głowney Kwatery Chemillé 5 Wentos roku 4
(24 Lutego)

Jenerał Brygady Menage kommanderujący
w Chemillé, do jenerała dywizyjnego He-
douville.

„Jenerale! Stosownie do odebranego
ordynansu od dywizyjnego jenerała Cas-
sin, wykommenderowałem obywatela Lou-
til szefa siódmego batalionu Paryzkiego,
o godzinie 11 wwieczor, z 200 piechoty i
25 jazdy, do Saugreniere, iako do miejsca
wskazanego siedliskiem szefów rozbojnik-
ków; przytym zlecilem mu przetrząć na

drodze leżący zamek Soucherain, czego do-
petnił. Nieznalazszy tam nic, udał się do
Saugreniere; poczyniwszy wszystkie dy-
spozycye woyskowe dla opasania tego
mieysca, udał się tam na czele 12 grena-
dyerów, i zastukałszy we drzwi, zapy-
tano się: kto tam? Odpowiedział iż roya-
lista, na zwawszy się Forestier. W tym
samem momencie zastukał się adiutant Lie-
geard do drugich drzwi, pod imieniem
Schiout, także szefa. Otworzono na ów
czas drzwi; zastali kilku ludzi uzbrojo-
nych, których szef zaraz wezwał żeby
broń złożyli. Osmu grenadyerow stanęło
przynich znabitą bronią; sam szef Lou-
til zkapralem i z grenadyerami w padł do
izby, żeby szuanow gwałtem zagarnąć.
Stoflet uchwycił w tym momencie grena-
dyera Audions załep, i gdyby nie pomoc
kaprała Flageolet i obywatela Chartiera,
ten waleczny żołnierz byłby pewnie nieu-
szedł śmierci. Znaleziono tam Stofleta
szefa rozbojników; Schemayera i Ferar-
rainine iego adiutantów; Renaud, Pineai i
Mezeaux, dway kuryerowie, a trzeci słu-
żący. Loutil chwali bardzo w swym rap-
porcie żołnierzy, których miał podsobą;
obywatel Liegeard dopomagał bardzo wie-
le w tey ważney sprawie, a obywatele
Flageolet kapral i Chartier szczególniej
się dystyngwowali. Sam szef Loutil bardzo

się także dystyngował, i jego zreczności
winniśmy zabranie tych szefów.

Podpisano Menage.

Kopia listu do ministra wojennego, od jenerała dywizyjnego Hedouville, z Głowney kwatery w Angers 5 Wentos roku 4.

“Obywatelu Ministrze! Dzisiejszey nocy został Stoflet z dwiema adiutantami, z dwiema kuryerami i jednym służącym na folwarku Saugreniere, w kantonie Jalais, w dystrykcie Chollet złapanym Jenerał Menage przyprowadził ich tu dziś; teynocy była osażeni, a jutro rano rozstrzelani. (Co już przed frontem skutecznione) Przyłączam tu rapport jenerała Menage, z którego wyczytał dobre sprawienie się obywatela Laultil i Liegeard adiutanta, którzy mieli powierzona sobie tę wyprawę i walecznych grenadyerów. To złapanie wiarołomnego szefa, potrzeba tegim szródkom jenerała Hoche przypisać, i wielkiey czynności, w jakiey woyska nasze utrzymywał w królestwie niegdys Stofleta, który niepotrafił podnieść mieszkańcow wiejskich, a teraz odbierze sprawiedliwą nagrody swej zdrady. Rozboynicy utakowali w tych dniach Mallievre, St. Laurent i Maulevrier, ale ze stratą zostali odparci-Nicolas jeden z ich dywizyjnych szefów zostawszy z pod Maulevrier odpartym, schronił się do jednego folwarku, gdzie w nocy od naszego woyska został odkrytem: miał przy sobie swego synowca i trzech innych szefów. Officyer oddziału republikańskiego wchodząc do tego folwarku odebrał trzy postrzały w nogę; grenadyer, który z nim wchodził był także ranionym; lecz dom został natychmiast otoczonym, i po żywym odporze pięciu tych determinowanych rozboyników, 3 zostało zabitych, a 2 zabranych; ci zostali do Chollet przyprowadzeni, osądzeni i t. m. rozstrzelani. Podobne przykłady, rozbrojenie Wandy, które pomysłnie idzie, i codziennie porażki szuanow, w zniechęcił powszechną boiaźń między niemi. Mieszkańcy wiejscy w dystrykcie tego departamentu, niemając więcej ochoty bić się, skłonni są do złożenia broni i nie chcą się tylko o-

brabianiem ziemi zatrudniać. Pozdrowienie i uszanowanie.

Podpisano Hedouville.

Zgodność kopii, podpisano Petiet.

Woyska nasze znajdują się teraz w szczęśliwym położeniu, ponieważ wiele mieszkańców Wandy niestrzymaia już więcej z royalistami, a sami nawet daia republikanom znać oschronieniu się ich szefów i o ich przedsięwzięciu. Temu własnie zdarzeniu winniśmy naywięcey złapanie i ukaranie Stofleta, ponieważ jego własni ludzie wskazali go naszym woyskom.

Słychać było w tych dniach iż i Charetta złapano. Jeden reprezentant donosił o tey nowienie; ale dotąd nie jest ieszcze przez żadne urzędowe doniesienie powiedzona. To jednak słychać iż Charette w jednym lasku zupełnie opasany, z którego mu się ciężko będzie wysliznąć.

W Normandyi znajdują się jednak ieszcze dosyć kup szuanow; w tych poszło tam znowu świeże złąd woysko i kilka wozów amunicyi. W nocy na 19 t. m. w padli szuanie do miasta Mayenne, opanowali tamteyszy park artyleryi, ale nakoniec zostali ze stratą odpedzeni. Różne gromady, które około Coutanes białą kukardę zapięły, zostały podbite i dowódczow ukarano.

Wieści pokoju znowu się odnowiają, a przynajmniej iż negocyacye ieszcze zupełnie niezerwane. Z tym wszystkim, wszystko już do otwarcia kampanii gotowe; nasze woyska są w takim stanie iż niepotrzeba tylko znaku do boiu.

Słychać także, iż Portugalia za pośrednictwem Hiszpanii odstąpiła od koalicji i z Francją zawarła pokoy. Mangoury który niegdys w Ameryce konsulem był, a teraz nim nadziechał jenerał Perignons interesu rzeczpospolitey w Hiszpanii utrzymywał, ma poyść na ministra do Lizbony.

Przedwczorem stanęło przed kryminalnym sadem departamentu Sekwany 47 Septembrysanow, których niecnoty do tego momentu dyrektoryat cierpiał. W Montpellier zrobił rozruch się na którego czele był Cambonabrał: otoczono municypalność i

przymuszono ją do znizienia ceny chleba i mięsa. Posłano tam żołnierzy i wszystko już uspokojone.

Dnia 25 t. m. przybył tu obywatel Charretier, który ma w Londynie swoy handel, i pomiędzy innym, miał od rządu zlecenie traktowania względem zamiany ieńców; lecz ta zamiana z wielką trudnością przychodzi, ponieważ Anglicy mają przeszło 7000 brancow Francuzkich, a my niewiele Angielskich.

Liczba 300 osob, które miały iść z postem Auber Dubayetem do Konstantynopola, zmniejszono dla wielkiego kosztu do 80 osób.

Kapitan Maulson, który z swoią dywizyą nazad do Brest powrócił, przyprowadził 4 Angielskie okręty z sobą.

Nowy kantor śródkowey politycy niżył wczoray na raz taxę mięsa od 145 liw. funta na 97 liw. w afsygnatach; o pieniądzech niema i wzmianki. Dla tak wielkiej taxy iak przeszła była, zepsuło się rzeźnikom wiele tysięcy funtów mięsa, ponieważ go nikt niechciał tak drogo płacić. Na placu greve przedaia końskie więso dla tych którzy nie są w stanie kupienia wołowego.

Dyrektoryat kazał zamknąć Panteon i teatre na ulicy Faydeau; ponieważ tam grano sztukę wyszydzaiać przymuszona pożyczkę, którą royalści bardzo poklaskiwali, ale patryoci znieść niemogli.

W Wersalu chciało przysięgte duchowieństwo 20 t. m. trzymać w kościele S. Ludwika synod, a 25 zwołać lud do obrania biskupa, i wydało iuz pismo pod tytułem: "Akta synodu plebanow, dyeczyi Sekwany i Oazy ogołoconych z biskupa, mianego w katedralnym kościele S. Ludwika w Wersalu d. 18 stycznia roku pańskiego 1796. Jak tylko się dyrektoryat dowiedział o takowym piśmie, które w brew rewolucyi wydane, i w którym przytoczono iż iuz duchowieństwo urzędowną korespondencyą z Papieżem otworzyło &c wydał zaraz rezolucyą, żeby kościół S. Ludwika zamknąć, że synod się zakazuje i autorowie tego pisma mają być ścigani.

Niedaleko Tunis zabrały nasze dwie

fregaty o 44 armatach; Angielską fregatę Justice.

Do utworzenia nowych towarzystw, używają tu różnych pozorów. Na ulicy Traversiere utworzyło się towarzystwo pod pozorem spomagania iedynie potrzebnych patryotow; z tym wszystkim naradzenia ich, nieściągają się tylk do polityki i poczęści do kontrarewolucyynych zamiarów: ieden członek tak się daleko zapędził, iż wyrzekł, że nam dyktatora potrzeba &c. Słychac, iż iuz przedsięwzięto śródki, żeby napotym podobnych mów niebyło.

W radzie pieciuset ciągną się ieszcze wciaż naradzenia względem przywrócenia nazad kredytu afsygnatom. Dubois Crancé czytał wczoray dlugi w tey materyi projekt. Nalega w nim na predkie wybranie przymuszoney pożyczki, a ci, którzyby się wzbraniaili iey zapłacić, mają być zaraz uwięzieni. Wszystkie weszłe z przymuszoney pożyczki afsygnaty, z pozostałych podatkow i za przedane domy narodowe, mają być spalone; a reszta pozostałych w cyrkulacyi, będzie nowym stępem oznaczona. Te mają mieć w summie 3000 millionów az do pokoiu przymuszony bieg równo z monetą; ktoby się temu sprzeciwiał ma być iako zdrajca oyczyzny uważany. I lubo narodowe dobra dopiero podczas pokoiu mają być sprzedane, gdyby się atoli kupiec nadarzył, może ciało prawodawcze iednę ich część pozwolić przedać. — Na zastąpienie kosztów przyszley kampanii, przeznaczą rada podług tego projektu sumę 1800 millionów metalowey wartości, to iest: 300 millionow za pozwolone dyrektoryatowi przedać dobra; 200 millionow z przymuszoney pożyczki, 300 millionow z gruntowego podatku, 300 z nieregularnych podatków, i na koniec 500 millionow z zostaiących w kasie afsygnatow. — Rada wyznaczyła osobną z 5 członkow do roztrząśnienia tego projektu kommissyą; Dubois Crancé iest sam członkiem tey kommissyi.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W E C Z W A R T E K D N I A 2 4 . M A R C A 1 7 9 6 .

Z Hagi d. 5 Marca.

Już tedy po instalacyi na d. 1. t. m. konwencyi narodowej, zostało collegium jeneralnych Stanów, które 200 lat trwało zniesione. Obywatel Piotr Paulus został pierwszym prezydentem tej konwencyi, i 4 sekretarzów do niego obrano. Po elekcyi swojej przywdziawszy szarfę narodową, deklarował prezydent imieniem ludu Niderlandzkiego, iż niniejsze zgromadzenie jest ciałem reprezentującym lud Niderlandzki, na co w całym zgromadzeniu zabrzmiały radosne okrzyki, do których się i ministrowie Francuzki, Duński i Portugalski przypisali. (Bawarski nie był przytomnym) Konwencya ma dziś piątą sesyą; wszystkie jej naradzenia będą drukowane. Do dziś dnia niezaszło jeszcze nic ważnego, ponieważ się różnemi urządzeniami zatrudnia. Wszyscy deputowani byli w frakach; posłowie tylko zagraniczni byli w ceremonialnych sukniach. Dnia 1. dekretowała konwencya, iż siedme pół brygady, które dotąd było w służbie prowincyi Hollandyi, będzie odtąd w służbie całej Rzeczypospolitey. Dnia 2 przybyło wiele deputacy z powinszowaniem do konwencyi, i obywatel Schlicher, który był agentem jeneralnych Stanów, został agentem konwencyi narodowej mianowanym. Wszystkie adresy i listy do konwencyi, muszą być następującym napisem adresowane: Do Narodowego zgromadzenia ludu Niderlandzkiego.

Prezydent zapewnił imieniem konwencyi narodowej, iż się konwencya niebędzie mieszała do wewnętrznych interesów szczególnej prowincyi. — Dnia 2 została administracya prowincyalna Hollandyi na miejsce dawnej reprezentancyi instalowaną.

Dnia 3 była solenna procesya przy asystencyi Hollenderskiego i Francuzkiego woyska, do zaszczerpienia nowego drzewa wolności na placu Buytenhof. Biało poubierane dziewczęta spiewały patryotyczne piosnki; 8 dziewcząt przy narodowych szarfach niesły łuk tryumfalny, z alegoryami wolności. Na tryumfalnym wozie prowadzono statwę wolności. Małe dzieci obywatelskie, sieroty i biało poubierane obywatelki, z narodowemi wstążkami i obywatelskiemi koronami ozdobiły tę procesyą, która na placu, gdzie drzewo wolności zaszczerpięto zostało, przyobecności Francuzkiego pęta, dźwięku muzyki i łuku zaromat od deputacyi konwencyi narodowej powitana została,

Kontra admirał Braak donosił iż ze wzgorku Dogersbank, widział ó wojennych Angielskich okrętów kraczących. Poty, pokł ich się liczba nieponiży nie spodziewa się żadnej potyczki, ponieważ Hollenderska eskadra jest za wielką żeby się Anglicy mieli odważyć na spotkanie.

Do Kadyx przybyło przeszłego roku 24 miliony 894,236 piastrow z Ameryki, z których 10 i pół miliona należało do kró-

la; oprócz tego rachują jeszcze, iż wchodzi przeszło 10 millionów co rok, których niemeldują.

Z Hagi d. 8 Marca.

Sesja d. 4 Marca była nieco konwencyi narodowej burzliwą. Przystano od wydziału bezpieczeństwa z Amsterdamu papiery, z których wyczytano, iż w gronie reprezentantów ludu Niderlandzkiego, znajdują się niegodne członki, iż prezydent Paulus, jest obwinionym, iakoby z jego przyczyny kap dobrej nadziei wpadł w ręce Anglików, i że on przyczynił się do elekcji członków, którzy przeszłą Wschodnio indyjską kompanią zle zarządzali, i oni tego nieszczęścia przyczyną byli &c. Z przyczyny tych obwinień powstały wielkie spory: jedni mniemali, iż Paulus powinien opuścić krzesło prezydenckie, drudzy znowu przeciwnie. Prezydent był sam tej myśli; lecz nakoniec zgodzono się iż niepotrzeba. Zgromadzenie zamieniło się w sekretny wydział; słuchacze musieli ustąpić; większością głosów wyznaczono kommisją żeby im jeszcze podczas sesyi przyniosła o tym rapport. Skoro kommisja zdała rapport, zdecydowano odesłać dowody oskarżenia do administracyi prowincjonalney.

W papierach, które w sobie mieszczą oskarżenie prezydenta Paulus, znajduje się pomiędzy innemi deklaracya obywatela Howing, w której przytacza, iż obywatel Bowens powiedział, że Piotr Paulus jest błążen, ponieważ jest przyczyną, iż kap dobrej nadziei wpadł w ręce Anglików. Na takowe oświadczenie, został Bowens od wydziału bezpieczeństwa zapytany; odpowiedział, iż podczas bytności swoiey w Hadze, słyszał od obywatela Reedlinghuys, iż ta rzecz tak się w istocie ma, iż chce ją narodowemu zgromadzeniu dowodami potwierdzić. Te dowody zasadza się na deklaracyi, wspomnionego Reedlinghuys względem podanej jeneralney Stanom od siebie noty, na którą nieważano. Fałszu oskarżenia przeciwko prezydentowi Paulus, dowiedło już wielu członków, i te same obwinienia podają na

Bowens i Reedlinghuys; ostatni odebrał rozkaz żeby niewyjeżdżał z Amsterdamu. Wyznaczona nawet kommisja na roztrząśnienie tych papierów, oświadczyła w swoim raporcie, iż dowody, co się tyczy oskarżenia Paulus są jedne drugim przeciwne, i niewarte naradzenia dalszego zgromadzenia.

Zbiegli reprezentanci Fryzlandyi pisali list do konwencyi, iż gotowi są zdać z swego postępkę sprawę, proszą tylko, aby do swotch urzędów nazad przywróconemi zostali. Konwencya wyznaczyła z 8 członków kommisją, aby iey o ich żądaniu przymost swoje zdanie.

Z Madrytu d. 2 Lutego.

Admirał Dioiz popłynął z Kartageny w 10 liniowych okrętów i 3 fregat do Kadyx. Mowią iż z tamtąd popłynie do Ameryki, a przeznaczony tam admirał Solano powiezie Xcia Parmeńskiego do Liworna. W Kartagenie jest jeszcze 15 woiennych okrętów pod admirałem Mazareda, a w Kadyx drugie tyle pod Don Langara. — Dnia 21 listopada przybyli Francuzcy kommisarze do St. Domingo, gdzie im nasz admirał Aristizabal stosownie do zawartego z Francją pokoju miał oddać naszą część tej wyspy w posiadłość, i z tamtąd z woyskiem Hiszpańskim do Havannach popłynąć; lecz to oddanie zostało jeszcze odwleczone, aby te osoby, które się niechcą pod rządem Francuzkin zostać, miały czas wyprzedać się ze wszystkiego. — Z Havannach idzie znowu konwoy, który 10 millionow piastrow do Kadyx prowadzi — Królestwo JJ. powrócą około wielkieynocy do Madrytu nazad. Mieszczanie Kadyxcy zaprosili Królestwa przez deputacyą, aby raczyli Kadyx odwiedzić, i wysłali pod nich dwa naypiękniejsze gondoly i woienny bryg, żeby sobie morzem płynęli.

Z Genui d. 24. Lutego.

Podług ostatnich wiadomości z Madrytu, przybyło tam 2 kommisarzy Angielskich. Powiadają iż zamiarem ich poselstwa jest, za pośrednictwem Hiszpanii

otworzyć negocjacje pokoju z Francją. Drudzy mniemali, iż przybyli tu zagodzić niesnaski między dworem Madryckim i Londyńskim wszczęte. Według tych samych listów, miał rząd Hiszpański wydać rozkaz, żeby liczbę okrętów wojennych aż do 40 zmniejszyć. — Dla armii Francuzkiej przybyło do Nicy wiele gotowych pieniędzy.

Od niższego Renu d. 1. Marca.

Nie można tego pojąć jak się to dzieje; Francuzi uzbrajali się nadzwyczaj, a przecie utrzymują iż pokój jest pewny; wczoraj nieśli się z tymi w Koblenc adiutant generała Jourdan, który dopiero z Paryża powrócił, i chciał się grubo o to założyć. — Mamy już tu listy wojsk, które zmocnią armię Cesarską nad Renem; liczba ich wynosi 40.000, a przecie wszystkie listy z Wiednia zapewniają, iż pokój nastąpi. Przed kilką dniami przybyło do Wiednia 2 kuryerów z Danii, i ci ożywili znowu nadzieję pokoju, a przecie czynią się straszliwe przygotowania do wojny.

Stany jeneralne kazaly magistratowi miasta Bremen oświadczyć, iż sobie podchlebiają, że magistrat rozkaże we 24 godzin zaaydującym się tam Hollenderskim emigrantom wyszć z miasta i z jego granic; gdyż w przeciwnym razie, zostałyby przymuszone przystąpić do środków, któreby mogły niemiłe skutki na miasto ściągnąć. Stosownie do tej rekwizycyi, rozkazano tedy przy odgłosie bębna, żeby w przeciągu trzech dni wszyscy emigranci z miasta wyszli.

Reprezentanci ludu Amsterdamskiego, któr. v się teraz pod imieniem rady gromadzkiej miasta Amsterdamu, zgromadziła; wydali rezolucyą, żeby wszystka młodzież z publicznych i sierocych domów, która 17 lat doszła, pod karą wyrugowania ze wspomnianych domów do służby morskiej poszła.

Żona obywatela Meer, która podczas publicznej procesyi d. 3 reprezentowała statwę wolności, zachorowała niebezpiecznie z oziębienia. Musiała przeszło 6 godzin na wozie tryumfalnym siedzieć; był

ci prawda w ołtarzu na którym się opierała piecący, ale ją to niewiele zagrzało. Za tę przysługę odebrała 100 ryderów nagrody.

Prezydent Paulus zachorował. Powiedziano z początku, iż choroba jego była zmyślona, dla tego żeby nie był na sefsyi d. 4 przytomnym, gdzie z przyczyny fałszywego obwinienia pozwolano sobie wiele niesłusznych uszczypków przeciwko niemu; lecz jego choroba jest prawdziwa i niewychodzi z łóżka. Na wczorajszej sefsyi obrano tymczasowego prezydenta; wybor padł na obywatela Castele, który był sekretarzem, i zasiadł zaraz prezydenckie miejsce. Na tej samej sefsyi czytano po pierwszy raz depeze naszych ministrów przy zagranicznych dworach, które dotąd do jeneralnych Stanów lub do kancelarza Quarles adresowane były. Niż konwencya wyznaczy wydział, do którego te interesa będą należeć, zawiadują niemi 4 sekretarzów; w piątek dekretowała konwencya, iż w tych dniach w domu narodowym będzie dana obcym ministrom uczta.

Na procesyą do zaszczipienia drzewa wolności mają być bite medale, i pomiędzy tych rozdane, którzy się pod czas tej uroczystości najwięcej dystyngowali. — Tutejszy garnizon stoi pod zupełną władzą prezydenta konwencyi narodowej, który parole i rozkazy wydaje. — Według ostatnich wiadomości, widziano naszą flotę ze wzgorku Edeburg o 20 mil na morzu; dwa liniowe Angielskie okręty, przebiegły w nocy około niej.

Z Düßeldorf d. 4 Marca.

Oł powrotu jenerala Jourdan z Paryża, co raz to zywse przygotowania Francuzi do wojny czynią. Wiele wojsk z tamtej strony Renu odebrały rozkazy, żeby się w inne strony udały; także wiele korpusów, które w Luxemburskim i około Metz stały posunęły się bliżej do Mozelli. Gdy pokój nie nastąpi, staną się nasze okolice ze wszech miar przy otwarciu kampanii dla każdego interesujące; za czym niebędzie od rzeczy przytoczyć tu

niektóre wojskowe Francuzów w tych stronach dyspozycje

Z tamtej strony Renu ponaprawiali Francuzi wszystkie pod czas przechodu za Ren pozakładane batterye, i pomiędzy Grimlinghausen i Stvryelberg pozakładali jeszcze nowe, dla okrycia prawey flanki z tey tu strony Renu założonych szanców. Te stykają się po między wsią Flech i Neuhoffe z Renem idą przez Dohle do tak nazwanego Wehrhan; z tamtąd zamykają wsi Pampelfort i Derendorf, i pomiędzy Goltzheim i Düfseldorf stykają się znów z Renem. Wzgorki pod Schaap i z prawey strony Holtzheimu są także ufortyfikowane. Z tey tu strony Renu, jest na przeciwko wsi Grimlinghausen założony mostowy szaniec dla 4000 ludzi; tam stoi jeszcze od początku przeszłego miesiąca statekowy most, a drugi jest powyżej Düfseldorfu, gdzie Ren najważszy założonym. Te części fortecy, któreby na tamtej stronie będącym bateryom mogły szkodzić, zostały zburzone. Około fortyfikacyi w Kayserwerth, pracują jeszcze wciąż z największym pospiechem, rozciągają ich daley ku Kreutzbergowi, zkąd mogą wszystkie okolice ostrzylać. Ale więcej Francuzom czynią pożytku bagniska pomiędzy wsią Richrath i Duisburgskim lasem; te całe błotniste okolice mogą

bydź za pomocą żrodeł na kilka stop wysoko zalane. Jenerał Kleber, który tu niedawno był, rozkazał jeszcze wiele miejsc umocnić.

Dnia 15 t. m. obchodzono w Rzymie z wielką uroczystością pamiątkę 22 roku panowania terazniejszego Papieża. W wieczór całe miasto było illuminowane, i Papież odbierał dowody przywiązania ludu.

Jak tylko przeszły Toskański poseł w Paryżu, hrabia Carletti na granicy Toskaniey stanął, zapowiedziano mu zaraz: iż niema potrzeby przwieźć do Florencyi, iż Wielki Xżę niepotrzebuie od niego usprawiedliwienia. Niezwazając jednak na to pojechał do Florencyi; kazał się zaraz u Xcia zameldować; Xżę mu kazał odpowiedzieć iż dziś nie ma czasu, a na drugi dzień rozkazano mu z Florencyi wyjechać.

Z Wezel d. 5. Marca.

Dnia 28 p. m. stanął już jenerał Jourdan w swoiey główney kwaterze w Bonne. Tamteysza cyrkulowa administracya dała przedczorem z okazji iego przybycia bal, cały ratusz był illuminowany. Na wyscigi się ubiegają z uprzejmością w całym mieście dla niego; wczoray był jeszcze w główney kwaterze.

DONIESIENIA.

Gdy przy odebraniu Krakowa zastał J. C. K. Mci cywilny Kommissoryat, na tamteyszym celnym składzie, dwie skrzynki: jedna pod znakiem L C D A Nro: 3, a druga pod Nro. 10, i jeden kufer pod adresem: Panu *Jakubowi Baruch Solow, Rabinowi w Warszawie*, o ktore się już od kilku lat nikt nieodzywa. Podaie się zatem do wiadomości, iż krotkolwiek, ma jakie prawo do rzeczonych towarow, żeby się w przeciągu trzech miesięcy do Krakowskiego J. C. K. Mci Kommissoryatu nieodwłocznie zgłaszał; gdyż w przeciwnym razie, jeżeli się po upłynionym terminie, nikt o rzeczony towary nieuderwie, Kommissoryat J. C. K. Mci będzie więc przymuszony postąpić sobie z niemi, iak mu sama sprawiedliwość przepisuje. Wydane z J. C. K. Mci Cywilnego Kommissoryatu. W Lublinie d. 29. Lutego 1796. roku.

Uwiadomia się Publiczność, iż licytacya kamienicy po Szlachetnym niegdy Wincentym Waryiskim pozostatey na roznie w ulicy Mikołajskiej pod Nr. 558 stojącey odwoch piętnach z wiazdem i wiazdem będącey, z mocy wyroku Sądu Woytowsko-Ławniczego Krakowskiego zapadłego dnia 20 Miesiąca Kwietnia roku bieżącego 1796 w Ratuszu Krakowskim o godzinie drugiej popołudniu odprawiać się będzie. Zyczący sobie teyż Kamienicy za gotowe pieniądze nabycia, raczy się na oznaczonym miejscu znajdować.